

VOLUNTATEM.

Non expellentes.

Saul, cum afinas patris quaere, ad prophetam Samuelem se contulit, ut amicus inveniret ab eo iudicium acciperet.

Amasis legatus ab Aprie ad defectores missus, ab illis in regem creatus fuit. Ab Aprie bello peritus vir regem, & honorificum cum apud se in urbe Sai habuit.

Siculis auxilium Corinthiorum contra Dionysium, qui tyrannidem recuperaverat, implorantibus, Corinthii prompte accieverunt auxilium. Dum dux quaeretur, suggerereturque magistratus eos civis, qui inclarescere studebant, unus de vulgo exturgens Timolcontem nominavit.

P. Scipionem Aemilium populum ex candidato adilitatis consulem fecit, eundemque, cum quaestoris comitibus fustigato, Q. Fabii Max. fratris filii, in campum descendisset, consulem iterum reducit.

L. Lucullus, cum ante adultam fratris aetatem magistratus petere nollet, tantum gratia, & favore valuit, ut absens unam suam fratre adlilis creatus fuerit.

Claudius Caesar, per varia fortuna ludibria transacta aetate sua, quinqueagesimo anno Imperium cepit mirabili casu. Exclusus inter ceteros ab insidiatoribus Caii, cum quasi secretum eo desiderante turbam submoverent, in diem, cui nomen est Heremum, recesserat.

Balduinus senex, Comes Flandriae, filium quondam ditionis haeredem instituerat: Robertum vero navibus, aere, & milite donatum, ad quaerendum sedem ablegarat.

Bello sacro, Guidoni Lusitano Hierosolymorum regno exuto a Saladino, Richardus Anglorum rex persuasit, ut regnum Cypri a se capefferet: Templariorumque, quibus ipse illud oppignorarat, rem creditam solveret.

MODUM. UTRUTA.

Vi. Armis.

Vide Tit. Tyrannidem invadere.

Orestes Agamemnonis F. regno paterno eiectus, Argis prium potius est, deinde etiam Sparnam occupavit, non invitis Lacedaemoniis. Illi enim Tyndari nepotem, cui patrem, di-gnorem putarunt, quam Nicostратum, & Megapentem, quos Menelaus a serva genuerat. Pausan, in Corin.

Arfacis, ignobilis vir, sed impiger, & acer, discordia Seleuci, & Antiochi fratrum regum fretus; regnum Mediae vi sibi, suisque asseruit. Unde Partorum regnum exortum, quod mansit usque ad Alexandrum Severum Caesarem: quo imperante, Xerxes Persa regnum Partis ademit, & Persico nomini restituit, idque regnum etiam aetate Augustini duravit.

Maximus Caesar in Britannia ductus ad Militibus, in Celticam trajecit: cumque Gratianum fugientem persequeretur Conanum hominem Britannum summum duce maritimis civitatibus ad Oceanum pertingentibus, quae Armorice dicuntur, praefecit. Conanus, ut suum genus perpetuo propagaret, eiecit ubique Gallis, Britannos duntaxat locum incolas passim locavit: quin etiam Gallorum aspernatus connubia, uxores ex Britannia suis petivit.

Odoacer Herulorum, & Turcilingorum regno potius, cum eorum ab Oreste Gotho milita magistro (cujus ipse armiger fuerat) Jul. Nepotem Imper. audivit, & Momylum filium ejus, adhuc puerum, Augustum salutatim rescivisset, haud operosam fore victoriam, si de improviso cum parasilimo fe intulisset exercitu, arbitratus, Herulos, Turcilingos, & Scyos, ac Rugos, interioris Germaniae populos, qui nuper inter valida Italiae sevientis auxilia fuerant, excitavit.

Ann. 449. Meroveus rex Francorum patri Clodionis successit, ac paratis copiis, quoad majores sui tentantur, neque accessit a Romanis semper repulsi poterant, Rhenum sine certamine ullo trajecit, ac demum sedes Francorum ad Axonam amnem, permitte, ac certe non repugnante Valentiniano III. Imper. locavit. Ab eo inde Francorum reges, qui abhinc in Gallia domati sunt, Merovingorum tulere nomen. Haec Francoru regni in Gallia primordia fuisse, doctissimi hact. auctoribus Sigon. lib. 13. Imp. occid.

Balduinus senex, Comes Flandriae, filium quondam ditionis haeredem instituerat: Robertum vero navibus, aere, & milite donatum, ad quaerendum sedem ablegarat.

Cicero Praeturae candidatus, cum multos haberet insignes competitores, omnium eest renunciatus primus. Plutarchus in Cicero.

Emptione.

Bello sacro, Guidoni Lusitano Hierosolymorum regno exuto a Saladino, Richardus Anglorum rex persuasit, ut regnum Cypri a se capefferet: Templariorumque, quibus ipse illud oppignorarat, rem creditam solveret, cedereque jure, quod sibi esse in regnum Hierosolymitanum caeteramque Syriam contenderet, Guido in Cyprum transiit, sublati secum rebus suis: quo regno Lusitanorum familia ad memoriam usque nostram potita est. Amilius lib. 6. Eo factum, ut caeteri deinceps Auglie reges Hierosolymitani regni titulum aliquandu usurparint. Polyd. lib. 14.

Genueses Fridericum I. Imp. ann. 1164. rogabant, ut quatuor milibus marcharum acceptus, novum regni Sardiniae titulum institueret, id est, Basilionem Arborea, que pars Sardiniae,

Arfacis, ignobilis vir, sed impiger, & acer, discordia Seleuci, & Antiochi fratrum regum fretus; regnum Mediae vi sibi, suisque asseruit. Unde Partorum regnum exortum, quod mansit usque ad Alexandrum Severum Caesarem: quo imperante, Xerxes Persa regnum Partis ademit, & Persico nomini restituit, idque regnum etiam aetate Augustini duravit.

Maximus Caesar in Britannia ductus ad Militibus, in Celticam trajecit: cumque Gratianum fugientem persequeretur Conanum hominem Britannum summum duce maritimis civitatibus ad Oceanum pertingentibus, quae Armorice dicuntur, praefecit. Conanus, ut suum genus perpetuo propagaret, eiecit ubique Gallis, Britannos duntaxat locum incolas passim locavit: quin etiam Gallorum aspernatus connubia, uxores ex Britannia suis petivit.

Odoacer Herulorum, & Turcilingorum regno potius, cum eorum ab Oreste Gotho milita magistro (cujus ipse armiger fuerat) Jul. Nepotem Imper. audivit, & Momylum filium ejus, adhuc puerum, Augustum salutatim rescivisset, haud operosam fore victoriam, si de improviso cum parasilimo fe intulisset exercitu, arbitratus, Herulos, Turcilingos, & Scyos, ac Rugos, interioris Germaniae populos, qui nuper inter valida Italiae sevientis auxilia fuerant, excitavit.

Ann. 449. Meroveus rex Francorum patri Clodionis successit, ac paratis copiis, quoad majores sui tentantur, neque accessit a Romanis semper repulsi poterant, Rhenum sine certamine ullo trajecit, ac demum sedes Francorum ad Axonam amnem, permitte, ac certe non repugnante Valentiniano III. Imper. locavit.

Cicero Praeturae candidatus, cum multos haberet insignes competitores, omnium eest renunciatus primus. Plutarchus in Cicero.

Bello sacro, Guidoni Lusitano Hierosolymorum regno exuto a Saladino, Richardus Anglorum rex persuasit, ut regnum Cypri a se capefferet: Templariorumque, quibus ipse illud oppignorarat, rem creditam solveret, cedereque jure, quod sibi esse in regnum Hierosolymitanum caeteramque Syriam contenderet, Guido in Cyprum transiit, sublati secum rebus suis: quo regno Lusitanorum familia ad memoriam usque nostram potita est. Amilius lib. 6. Eo factum, ut caeteri deinceps Auglie reges Hierosolymitani regni titulum aliquandu usurparint.

Genueses Fridericum I. Imp. ann. 1164. rogabant, ut quatuor milibus marcharum acceptus, novum regni Sardiniae titulum institueret, id est, Basilionem Arborea, que pars Sardiniae,

Arfacis, ignobilis vir, sed impiger, & acer, discordia Seleuci, & Antiochi fratrum regum fretus; regnum Mediae vi sibi, suisque asseruit. Unde Partorum regnum exortum, quod mansit usque ad Alexandrum Severum Caesarem: quo imperante, Xerxes Persa regnum Partis ademit, & Persico nomini restituit, idque regnum etiam aetate Augustini duravit.

Maximus Caesar in Britannia ductus ad Militibus, in Celticam trajecit: cumque Gratianum fugientem persequeretur Conanum hominem Britannum summum duce maritimis civitatibus ad Oceanum pertingentibus, quae Armorice dicuntur, praefecit. Conanus, ut suum genus perpetuo propagaret, eiecit ubique Gallis, Britannos duntaxat locum incolas passim locavit: quin etiam Gallorum aspernatus connubia, uxores ex Britannia suis petivit.

Odoacer Herulorum, & Turcilingorum regno potius, cum eorum ab Oreste Gotho milita magistro (cujus ipse armiger fuerat) Jul. Nepotem Imper. audivit, & Momylum filium ejus, adhuc puerum, Augustum salutatim rescivisset, haud operosam fore victoriam, si de improviso cum parasilimo fe intulisset exercitu, arbitratus, Herulos, Turcilingos, & Scyos, ac Rugos, interioris Germaniae populos, qui nuper inter valida Italiae sevientis auxilia fuerant, excitavit.

Ann. 449. Meroveus rex Francorum patri Clodionis successit, ac paratis copiis, quoad majores sui tentantur, neque accessit a Romanis semper repulsi poterant, Rhenum sine certamine ullo trajecit, ac demum sedes Francorum ad Axonam amnem, permitte, ac certe non repugnante Valentiniano III. Imper. locavit.

Cicero Praeturae candidatus, cum multos haberet insignes competitores, omnium eest renunciatus primus. Plutarchus in Cicero.

Bello sacro, Guidoni Lusitano Hierosolymorum regno exuto a Saladino, Richardus Anglorum rex persuasit, ut regnum Cypri a se capefferet: Templariorumque, quibus ipse illud oppignorarat, rem creditam solveret, cedereque jure, quod sibi esse in regnum Hierosolymitanum caeteramque Syriam contenderet, Guido in Cyprum transiit, sublati secum rebus suis: quo regno Lusitanorum familia ad memoriam usque nostram potita est.

Genueses Fridericum I. Imp. ann. 1164. rogabant, ut quatuor milibus marcharum acceptus, novum regni Sardiniae titulum institueret, id est, Basilionem Arborea, que pars Sardiniae,